

"De intrinsieke corruptie"

Las een artikeltje, (Johan Fretz) en was benieuwd wie deze columnist was. Niet dat het artikel zo goed was, -het is een sterk middelmatige schrijver- maar eerder omdat er een nobelheid uitspraak die ik niet vertrouwde. Een jonge snuiter, 28 met veel politieke ambities. Oeii, linke soep. Hij komt over als een mens die de gevoelskant van de samenleving wilt benadrukken. Eentje die de boel wel even wakker schudt. Daarvoor mist hij echter de ballen. Maar Johan probeert datgene te benadrukken, wat in onze koppen woelt, en waar politieke issues overheen zien. Zo loop je warm binnen.

Wat mij beangstigt is dat zo'n jonge snuiter een beetje al te zeker en overtuigd is van zichzelf. Waar is de twijfel? Twijfel maakt ruimte voor vernieuwing en openheid naar datgene wat nooit met stelligheid gezegd en verklaard kan worden. Doe je dat wel, dan kan het niet anders dan dat je dingen over het hoofd ziet. Een vastomlijnde richting, is het volgen en uitvoeren van je plan.

Johan is te overtuigd van zijn waarden, en dat is link. Verder praat hij het publiek naar de mond, en schrijft hij in de Volkskrant in termen van 'wij'.

Macht corruppeert?

Ze zeggen wel, "*macht corruppeert*", maar dit is een grote vergissing. Macht stelt je corruptie bloot. Corrupt was je al, het wachtte van binnen stilletjes tot het juiste moment. Ik ben van mening dat vele politici een zucht naar macht koesteren. Het gros zit op die plek! Ze komen bij je binnen met mooie termen, zeggen datgene wat je wilt horen, totdat ze eindelijk daar zijn, daar op die plek waar ze zolang naar hebben uitgekeken. Nu hebben ze de macht, en dan, dan lullen ze anders. Zo zal het ook gaan met Johan Fretz, juist met Johan Fretz. Johan Fretz bij uitstek!

Het is in mijn ogen een super listige jongeman. Eentje die je moet doorzien. Geen ruggengraat, maar een natte krant. Nu lijkt hij zich in te zetten voor de minderheden. Nu lijkt hij nobel en begaan met het reilen en zeilen van de samenleving. Pas maar op! Dit zijn de ergste figuren. En iedere politicus herkent dit gedrag, zij dragen er allemaal een beetje van in zichzelf. Ze vrezen voor zijn uitspraken, en de beste manier om gevaar te vermijden is hem tot bondgenoot te maken. Daarom denk ik, dat het niet lang zal duren...

Intrinsieke corruptie en democratie

Democratie geeft het volk de illusie dat wij zelf bepalen wat en wie er de baas wordt, alsof het aan de burgerlul is, om een land te sturen. We verafschuwen de dictatuur, en houden ons vast en wijzen met trots op de verkiezingswijze. "Dit is eerlijker", zeggen we dan...

Maar dit is niet waar. We vergeten hier even de intrinsieke corruptie. De corruptie die al reeds aanwezig is, in de politici, maar nog niet tot uiting is gekomen. Want zodra er een aan de macht komt, ontpopt daarmee gelijktijdig zijn corruptie, zijn valsheid, en zingt deze plotseling een heel andere noot. Dit moet voor ons zo langzamerhand geen verrassing meer zijn.

En toch blijven we dom en naïef. Telkens weer zijn wij verbaasd met ze'n allen, en weten er zelfs boos om te worden. Deze boosheid getuigt van een oprecht geloof in iets welke door toedoen van de onverwachte ommekeer in duigen is gevallen. Ja met je boosheid geef je eigenlijk aan hoe stom je wel niet bent. Wees niet boos, maar weet dat je belazerd wordt, en dat zij daar niet voor jou zitten maar voor zichzelf. Af en toe zal er een goeie opstaan, maar dat is echt zelden.

Zo hebben de belanghebbers altijd hun zin. Of het nu dictatoriaal gebeurt, of met telkens die vervelende verrassing dat meneer politicus niet doet wat hij beloofde. Het is alsof je een mooie roos in een vaas met rot water zet. Vanaf dat moment zal deze snel verwelken. Het nieuwe terrein waar een politicus in belandt, met al zijn nieuwe vriendjes, en allemaal nieuwe mogelijkheden, kun je

zien als een vaas met stinkend water.

Ik ben voor een dictatuur, maar dan wel met een volksvertegenwoordiger aan de macht. Ja er zullen altijd wel mensen zeiken, so be it. Maar die worden dan oprecht genaaid.

EINDE EINDE EINDE

Ik heb een duivenpaartje op mijn balkon, ze bouwen hier een nest. Met een paar stukjes brood en een voorzichtige benadering, heb ik hun vertrouwen gewonnen...

Tja wat kan ik er aan toevoegen, ben eerlijk gezegd behoorlijk beïnvloed door dit boek:

<https://www.youtube.com/watch?v=9QO4aegj-jA>

© maart 2013, Emil Snijer, BasicPublishing.nl